

Η καταγραφή των λοιμώξεων από ιλαρά στην ΕΕ δείχνει την ανάγκη για εμβολιασμό στην παιδική ηλικία

Μεταδοτικές ασθένειες όπως η ιλαρά μπορούν να εξαπλωθούν ραγδαία, κάνοντας επιτακτική την ανάγκη για προστασία των πιο ευάλωτων στις ασθένειες. Όμως η ευθύνη για ανοσοποίηση των παιδιών δεν εναπόκειται μόνο στους γονείς και τα εμβόλια δεν προστατεύουν μόνο το άτομο το οποίο τα λαμβάνει, γράφει η Ulrike Sucher.

Η Δρ Ulrike Sucher είναι Επιστημονική Διευθύντρια στον πολυεθνικό ασφαλιστικό όμιλο Allianz Care.

Μία από τις μεγαλύτερες ευθύνες που μοιραζόμαστε όλοι είναι να προστατεύουμε και να ενισχύουμε τις μελλοντικές γενιές, ειδικά αυτούς που είναι πιο ευάλωτοι στις ασθένειες.

Με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (WHO) να καταγράφει αυτόν το μήνα ρεκόρ λοιμώξεων ιλαράς στην Ευρώπη το 2018, η σημασία των προγραμμάτων εμβολιασμού έχει έρθει στο προσκήνιο, καθώς εργαζόμαστε για την ανοσοποίηση των παιδιών σε όλο τον κόσμο από ασθένειες που μπορούν να προληφθούν.

Σύμφωνα με τις αναφορές της χώρας, 82.596 άνθρωποι σε 47 από τις 53 περιφέρειες χωρών της Ευρώπης του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας προσβλήθηκαν πέρσι από την ιλαρά, με 72 ανθρώπους να πεθαίνουν από τον ιό.

Αυτό συμβαίνει παρά το γεγονός ότι τον προηγούμενο χρόνο είδαν το υψηλότερο ποσοστό εμβολιασμών για την ιλαρά στην περιφέρεια, έτσι είναι ξεκάθαρο ότι χρειάζονται στοχοθετημένες παρεμβάσεις μεταξύ των κοινοτήτων και των περιφερειών όπου υπάρχουν κενά στην ανοσοποίηση.

Οι ασθένειες μπορούν να εξαπλωθούν απίστευτα γρήγορα, ειδικά όταν το ανοσοποιητικό σύστημα είναι αδύναμο. Καθώς περισσότεροι άνθρωποι ταξιδεύουν με μεγαλύτερη συχνότητα και διανύουν μεγαλύτερες αποστάσεις, τα προγράμματα εμβολιασμού έχουν γίνει ακόμα πιο ζωτικής σημασίας για τον τρόπο που ζούμε και εργαζόμαστε.

Εξασφαλίζοντας την ευρεία διαθεσιμότητα αυτών των προγραμμάτων, ωφελούνται όλες οι πτυχές της κοινωνίας, από τα παιδιά που εμβολιάζονται και τις οικογένειές τους, μέχρι οποιονδήποτε έρχεται σε επαφή μαζί τους.

Η πραγματικότητα είναι ότι τα εμβόλια δεν προστατεύουν μόνο το άτομο που εμβολιάζεται. Οι περισσότερες από τις ασθένειες που προλαμβάνονται μέσω των εμβολίων μεταδίδονται από άτομο σε άτομο. Εάν κάποιος σε μια κοινότητα κολλήσει μια μολυσματική ασθένεια, αυτός ή αυτή μπορεί να τη μεταδώσει σε άλλους οι οποίοι δεν έχουν εμβολιαστεί, επομένως είναι γεγονός ότι οι περισσότεροι από εκείνους οι οποίοι έχουν εμβολιαστεί, έχουν λιγότερες πιθανότητες να μεταδώσουν ασθένειες.

Έκρηξη ιλαράς

Το εμβόλιο (MMR) χορηγείται τυπικά σε παιδιά ενός έτους με μια δεύτερη δόση μερικά χρόνια αργότερα. Η πλήρης δόση του εμβολίου MMR πιστεύεται ότι είναι αποτελεσματική κατά 97% στην πρόληψη της ιλαράς.

Παρά την ευρεία διαθεσιμότητα του εμβολίου MMR, η ιλαρά εξακολουθεί να είναι μεταξύ των πιο διαδεδομένων ασθενειών, με τον ιό να μεταδίδεται με τον αέρα μέσω του βήχα ή του φτερνίσματος.

Οι εξάρσεις σε όλη την Ευρώπη τείνουν να τροφοδοτούνται από τρεις βασικούς παράγοντες:

- Χαμηλό ποσοστό εμβολιασμών το οποίο έχει προκληθεί από διαφημιστικές εκστρατείες που προειδοποιούσαν για τον κίνδυνο της ανοσοποίησης, παρόλο που ακραίοι ισχυρισμοί, όπως ότι ο αυτισμός έχει προκληθεί από το εμβόλιο MMR, έχουν ευρέως καταρριφθεί.
- Αυτό έχει οξυνθεί, σε κάποιες περιοχές, από βαθιά ριζωμένες πολιτισμικές ή θρησκευτικές δεισιδαιμονίες σχετικά με την ιατρική.
- Κάποιοι γιατροί έχουν παραπνευθεί ότι δεν έχουν επαρκή αποθέματα εμβολίων.

Η αύξηση των ποσοστών εμβολιασμού είναι μια περίπλοκη διαδικασία, διότι απαιτεί γονική έγκριση και κυβερνητικές κυρώσεις, μαζί με τη συμμετοχή και την υποστήριξη των ασφαλιστικών εταιρειών. Μία στρατηγική είναι να γίνει η ανοσοποίηση νομικά υποχρεωτική και να τεθούν κανόνες που να δεσμεύουν ότι τα παιδιά δεν θα επιτρέπεται να πηγαίνουν στο σχολείο, εάν δεν αποδεικνύεται ότι έχουν εμβολιαστεί.

Οι καλύτερες πρακτικές

Αυτό μπορεί και έχει γίνει ήδη σε κάποιες χώρες. Στην Ιταλία, ένας νέος νόμος εισήχθη πρόσφατα απαιτώντας οι γονείς να εμβολιάζουν τα παιδιά τους ενάντια στην ιλαρά και σε εννέα άλλες παιδικές ασθένειες. Στην Καλιφόρνια, η έξαρση της ιλαράς στην Disneyland παρακίνησε το αμερικανικό κράτος να αλλάξει τους νόμους του και να κάνει πιο δύσκολο στους γονείς να αφήνουν τα παιδιά τους ανεμβολίαστα, γεγονός που τελικά οδήγησε σε υψηλότερα ποσοστά εμβολιασμού.

Εντωμεταξύ, στην Αυστραλία, έχουν ξεκινήσει να δοκιμάζουν τη λεγόμενη πολιτική «όχι τρύπημα, όχι επίδομα» (“no jab, no pay”) η οποία περιέχει οικονομικά κίνητρα και αντικίνητρα και βλέπει ασθενείς οι οποίοι είναι σε δυσμενή οικονομική κατάσταση να έχουν πρόσβαση σε οικογενειακές φορολογικές εκπτώσεις εάν εμβολιάζουν το παιδί τους.

Η ευθύνη της ανοσοποίησης των παιδιών δεν είναι μόνο ευθύνη των γονιών. Δουλεύοντας μαζί, μπορούμε να εξασφαλίσουμε ότι οι μελλοντικές γενιές θα μεγαλώσουν ασφαλείς έχοντας τη γνώση να προσφέρουν τη σωστή προστασία όταν θα είναι πιο ευάλωτοι.

Πηγή: www.euractiv.com

Μτφ: Γραμματεία Ο.Α.Τ.Υ.Ε.